

Ο Τσαμαντιώτης ποιητής Μιχάλης Γκανάς

Μιχάλης Γκανάς

Ο Μιχάλης Γκανάς γεννήθηκε στον Τσαμαντά Θεσπρωτίας το 1944. Από το 1962 ζει και εργάζεται στην Αθήνα, όπου ήρθε για να σπουδάσει νομικά. Βιβλιοπώλης για μια δεκαπενταετία, συνεργάστηκε αργότερα με την κρατική τηλεόραση ως επιμελητής λογοτεχνικών εκπομπών και σεναριογράφος. Από το 1989 είναι κειμενογράφος σε διαφημιστική εταιρεία.

Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες, ενώ στίχοι του έχουν μελοποιηθεί από γνωστούς Έλληνες και ξένους συνθέτες: Μ. Θεοδωράκης, Ν. Μαμαγκάκης, Ν. Ξυδάκης, Δ. Παπαδημητρίου, Ν. Κυπουργός, G. Bregovic, A. Dinkjian κ.ά. Μετέφρασε τις "Νεφέλες" του Αριστοφάνη για το Θέατρο Τέχνης - Κάρολος Κουν και τους "Επτά επί Θήβας" του Αισχύλου για το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πατρών.

Το 1994 τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης για το βιβλίο του "Παραλογή". Τον Δεκέμβριο του 2011 τιμήθηκε με το Βραβείο Ποίησης του Ιδρύματος Πέτρου Χάρη της Ακαδημίας Αθηνών για το σύνολο του έργου του.

Εργογραφία

Χριστουγεννιάτικη ιστορία, Μελάνι, 2014
Ποιήματα 1978-2012. Αθήνα, Μελάνι, 2013. Σελ.: 280. ISBN 978-960-9530-59-0
Ο Άψινθος. Αθήνα, Μελάνι, 2012. Σελ.: 48. ISBN 978-960-9530-35-4
Γυναικών: μικρές και πολύ μικρές ιστορίες. Αθήνα, Μελάνι, 2010. Σελ.: 98. ISBN 978-960-6781-77-3
Μητριά πατρίδα: αφήγημα. Αθήνα, Μελάνι, 2007. Σελ.: 78. ISBN 978-960-6781-01-8 (1η έκδοση: Κείμενα, 1981) (Επανεκδοση: Καστανιώτης, 1989)
Μαύρα λιθάρια. Αθήνα, Καστανιώτης, 2007. Σελ.: 51. ISBN 978-960-03-3807-2 (1η έκδοση: Κείμενα, 1980) (Επανεκδοση: Καστανιώτης, 1993)
Άσμα ασμάτων. Αθήνα, Μελάνι, 2005. Σελ.: 55. ISBN 960-8309-52-2 [Διασκευή]
Γυάλινα Γιάννενα: ποιήματα. Αθήνα, Καστανιώτης, 2004. Σελ.: 40. ISBN 960-03-3916-3 (1η έκδοση: 1989)
Ο ύπνος του καπνιστή. Αθήνα, Καστανιώτης, 2003. Σελ.: 57. ISBN 960-03-3615-6
Στίχοι. Αθήνα, Μελάνι, 2002. Σελ.: 141. ISBN 960-8309-05-0
Τα μικρά: 1969-1999: άγνωστα και γνωστά ποιήματα. Αθήνα, Καστανιώτης, 2000. Σελ.: 80. ISBN 960-03-2681-9

Ακάθιστος δείπνος. Αθήνα, Καστανιώτης, 1994. Σελ.: 46. ISBN 960-03-1292-3 (1η έκδοση: Κείμενα, 1978)

Παραλογή. Αθήνα, Καστανιώτης, 1993. Σελ.: 36. ISBN 960-03-0738-5

Άλλες Εκδόσεις

Συλλογικά έργα: Τα ποιήματα του 2007. Αθήνα, Κοινωνία των (δε)κάτων, 2008. Σελ.: 192. ISBN 978-960-98049-4-3

Μέρες ποίησης: Θερινό ηλιοστάσιο 2007: «Διαδρομές». Αθήνα, Γαβριηλίδης, 2007. Σελ.: 91. ISBN 978-960-336-313-2

Σωτήρης Σόρογκας: προσεγγίσεις στη ζωγραφική του. Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2007. Σελ.: 144. ISBN 978-960-03-4575-9

Τα ποιήματα του 2006. Αθήνα, Κοινωνία των (δε)κάτων, 2007. Σελ.: 156. ISBN 978-960-98049-1-2

Ο δρόμος για την Ομόνοια. Αθήνα, Καστανιώτης, 2005. Σελ.: 181. ISBN 960-03-4037-4

Μικρή ζωολογία. Αθήνα, Πατάκης, 1998. Σελ.: 153. ISBN 960-600-658-1

Santé: 15 συγγραφείς και ένα μυθικό τσιγάρο. Αθήνα, Ύψιλον, 1998. Σελ.: 135. ISBN 960-7949-00-5

Ανθοδέσμη: ποιήματα και τραγούδια για μια νύχτα. Αθήνα, Άγρα, 1993. Σελ.: 107. ISBN 960-325-053-8

Ποίηση. Αθήνα, Καστανιώτης, 1975. Σελ.: 85.

Μεταφράσεις έργων του

Στα αλβανικά:

Ganas, Mihalís. Shiu i zbathur: poezi. [tr.by]: Niko Kacalidha. Tiranë: Toena, 2008. 72p. ISBN 978-99943-1-424-9

Στα γαλλικά:

Ganas, Mihalís. Ballade. [tr.by]: Michel Volkovitch. Paris: Desmos / Cahiers grecs, 1996. 78p. ISBN 2-911427-00-9

Ganas, Michalis. Pierres noirs. [tr.by]: Michel Volkovitch. Paris: Cahiers grecs, 1995. 46p. ISBN 2-910965-04-X

Στα γερμανικά:

Ganas, Michalis. Gläsernes Jannena. [tr.by]: Nelly Weber. Köln: Romiosini Verlag, 1995. 83p. ISBN 3-929889-03-X

Ganas, Michalis. Stiefmutter Heimat: eine Erzählung und Gedichte. [tr.by]: Nelly Weber. Köln: Romiosini Verlag, 1985. 201p. ISBN 3-923728-23-9

Στα ιταλικά:

Ganàs, Michalis. La Grecia, sai... [tr.by]: Paola Maria Minucci. Roma: Donzelli, 2004. 203p. ISBN 88-7989-865-5

Έργα του συμπεριλαμβάνονται σε ανθολογίες στα αγγλικά, βουλγαρικά, γαλλικά, γερμανικά, γεωργιανά, ισπανικά, ιταλικά, κινεζικά, ουγγρικά, πολωνικά, ρουμανικά, τσέχικα και φινλανδικά.

Ο Ποιητής Μιχάλης Γκανάς

Τα βασικά εργογραφικά στοιχεία του Μιχάλη Γκανά επιτρέπουν να διακρίνουμε στο έργο του δύο μεγάλους δημιουργικούς κύκλους:

(α) από τη δημοσίευση του πρώτου ποιήματός του το 1966, και έως το 1981, οπότε εκδόθηκε το αυτοβιογραφικό αφήγημα *Μητριά Πατρίδα*.

(β) από το 1989, οπότε εξεδόθη η ποιητική συλλογή *Γυάλινα Γιάννενα*, και έως το 1993, οπότε εξεδόθη η ποιητική σύνθεση *Παραλογή*, η οποία βραβεύτηκε με το πρώτο Κρατικό Βραβείο Ποίησης. ενώ άλλης τάξεως ποιητική κατάθεση συνιστά η έκδοση το 2000 της συλλογής *Τα μικρά* (1969-1999), όπου έχουμε την αναδρομική αποθησαύριση γνωστών αλλά και άγνωστων "μικρών" ποιημάτων.

Ο πρώτος κύκλος αποτελεί την περίοδο της διαμόρφωσης (*Ακάθιστος Δείπνος*, 1978), αλλά και της κατάκτησης μιας προσωπικής ποιητικής γλώσσας και μιας ποιητικής ηθικής (*Μαύρα Λιθάρια* 1980). Αυτής που θεωρεί ως αντίτιμο της την προϋπόθεση ισχυρών συγκινήσεων και επώδυνων εμπειριών.

Ο δεύτερος κύκλος αποτελεί την περίοδο της αποκάλυψης μιας συγκεκριμένης ποιητικής περιοχής (*Γυάλινα Γιάννενα*), αλλά και της "κατακόρυφης ανύψωσης" (*Παραλογή*). Στην *Παραλογή* αναπτύσσονται σ' ένα πιο σύνθετο ποιητικό σύστημα επιτεύξεις των συλλογών *Μαύρα Λιθάρια* και *Γυάλινα Γιάννενα*, καθώς έχουμε τη δημιουργία ενός νέου ποιητικού κόσμου, όπου συνυπάρχουν νεκροί και ζωντανοί, διεκδικώντας ίσο μερίδιο μνήμης και ύπαρξης.

Ποιητής της αναμονής, ο Γκανάς γράφει πάντα μέσα σε κλίμα γνήσιας ποιητικής ευφορίας, αφού караδοκεί την έλευση της ποιητικής στιγμής και δεν την εκβιάζει εργαστηριακά. Υπ' αυτή την έννοια, ο τόνος της φωνής του Γκανά, χαρακτηρίζεται από γνήσια συγκινησιακή φόρτιση.

Η ορμητικότητα των παλαιών βιωμάτων που διεκδικούν με δύναμη, θέση μέσα στο ποιητικό παρόν, συνιστά το βασικότερο μηχανισμό της τεχνικής της έμπνευσης του Μιχάλη Γκανά. Έμπνευση που ελέγχεται διαρκώς από μια μνήμη που διεκδικεί μερίδιο στον παρόν και κατορθώνει να εξισώνει

παρόν παρελθόν και μέλλον, καταργώντας συμβατικές διακρίσεις όχι μόνο στο επίπεδο του χρόνου, αλλά και σε αυτό της διαλεκτικής σχέσης του πάνω με τον κάτω κόσμος, του έρωτα και του θανάτου.

Ποίηση με ευδιάκριτες ρίζες και δυνατά βιώματα, η ποίηση του Γκανά διαλέγεται μόνιμα και δραστικά κυρίως προς την κατεύθυνση του ελληνικού δημοτικού τραγουδιού, αλλά και με τους βασικότερους νεοέλληνες ποιητές, με πιο ισχυρή τη δημιουργική κλίση προς την ποίηση του Διονυσίου Σολωμού και του Γιώργου Σεφέρη. Ωστόσο, και μολονότι ο διάλογος με την ποιητική παράδοση είναι δεδομένος, η ποιητική του Γκανά διακρίνεται όχι μόνο από τη διαύγεια του ποιητικού της τοπίου, αλλά και από τη συνοχή του οράματος. Σε όλη την έκταση της ποιητικής του παραγωγής διακρίνει κανείς τη στερεότητα των επανερχόμενων θεμάτων και μοτίβων. Σε κάθε ποίημα, ακόμη και στη στιχουργική του παραγωγή, αναγνωρίζονται βασικές σταθερές που εξελίσσονται και μεταμορφώνονται, διατηρώντας ωστόσο τα βασικά χαρακτηριστικά και το ειδικό τους βάρος.

Όπως όλη η μεγάλη ποίηση, έτσι και η ποίηση του Γκανά είναι στην πραγματικότητα ένα ποίημα εν προόδω. Ένα ποίημα που κυκλώνει συνεχώς από διαφορετικές σκοπιές και με διαφορετικούς τρόπους το ίδιο θέμα: αυτό της οριστικά μαιτωμένης επιστροφής σε μian στείρα "μητριά πατρίδα", όπου το μόνιμο αίσθημα του ξένου γίνεται ολοένα και πιο οδυνηρό, καθώς συνδυάζεται με την ανελέητη μνήμη "των κεκοιμημένων" ή με τη στέρηση των ανεκπλήρωτων σκοτεινών ερώτων.

Στην ποίηση του Γκανά δεν υπάρχει κανένα ποίημα ή, καλύτερα, καμία ποιητική φράση, η οποία να ψευδίζει αισθήματα ή να θεατρίζει ιδέες. Γιατί η ποίηση του Γκανά στηρίζεται σε μian απόφια ποιητική φλέβα και προϋποθέτει δυνατές συγκινήσεις. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρόκειται για ποίηση της άμεσης εξομολόγησης. Απεναντίας, τα αισθήματα και οι αισθήσεις συσσωρεύονται για μακρό διάστημα και, αφού πρώτα διυλιστούν μέσα από τους λεπτούς μηχανισμούς της επιλεκτικής μνήμης, αναδύονται αρτεσιανά στο ποίημα, ξαφνιάζοντας ακόμη και τον ίδιο τον ποιητή.

**Μιχάλης Πιερής ποιητής
και νεοελληνιστής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου**

[Επάνω](#)

Τι έγραψε ο Τύπος για τα βιβλία του Μιχάλη Γκανά

(αποσπάσματα από κριτικές και συνεντεύξεις)

Ακάθιστος Δείπνος

ποίηση. Αθήνα,

Καστανιώτης, 1994. Σελ. 46 ISBN: 960-03-1292-3

Σπάνια μου έτυχε να διαβάσω ποιήματα νέου, για μένα, ποιητή που δεν γνώριζα πριν καθόλου τη δουλειά του (κι ούτε, πιστεύω, έχει εκδώσει άλλη συλλογή) και να σταθώ έκπληκτος μπροστά στην ωριμότητα της σκέψης και στην αρτιότητα της έκφρασης. Ούτε μια περιττή λέξη στη συλλογή του "Ακάθιστος δείπνος". Αντίθετα, όλες οι λέξεις είναι ξαναφτιασμένες, καινούργιες, τα επίθετα περασμένα από χίλια φίλτρα πριν χρησιμοποιηθούν, συνδυασμένα έντεχνα με την ηπειρωτική δημοτική παράδοση και τη σύγχρονη πικρή εμπειρία της αβίωτης πρωτεύουσας. Τολμώ να πω ότι πρόκειται για την πιο ολοκληρωμένη πρώτη ποιητική συλλογή που έχει κυκλοφορήσει στην Ελλάδα μετά το 1950...

Βασίλης Βασιλικός

Συγγραφέας, Πρόσβης της Ελλάδας στην

UNESCO

Εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μητριά Πατρίδα

...η "Μητριά Πατρίδα", πέρα από τις όποιες πεζογραφικές της αρετές, την αξία της δηλαδή ως αυθύπαρκτης λογοτεχνικής μονάδας, αποτελεί συγχρόνως και ένα καλό βοήθημα για όσους επιθυμούν να προσεγγίσουν την ποίηση του Γκανά...

Μιχάλης Πιερής

Περιοδικό ΔΙΑΒΑΖΩ, Αρ. 53, Μάιος-Ιούνιος 1982

Γυάλινα Γιάννενα

ποίηση. Αθήνα, Καστανιώτης, 1989.

Σελ. 40 . ISBN: 960-03-0235-9.

Ο Μιχάλης Γκανάς είναι ολιγογράφος ποιητής, δηλαδή μετράει τα λόγια του και φιλτράρει τα συναισθήματά του.

Η Τρίτη συλλογή ποιημάτων του, ουσιαστικά, δεν καλύπτει πάνω από 29 σελίδες. Όμως, αν εξαιρέσουμε τις 23 σελίδες ποιητικής ύλης της πρώτης συλλογής του Καβάφη (Ποιήματα, 1904), δεν μπορώ να θυμηθώ άλλη "πλακέτα" που να σου επιβάλλεται έτσι αυθωρεί με την μαστορική λιτότητά της και την ανθρώπινή της γνησιότητα. Και, δεδομένου ότι τούτη η συλλογή συμπεριλαμβάνει ένα νέο - Καρυστακικό πράγμα (σ. 21) που μου είναι αφιερωμένο, θα ήθελα να επικαλεστώ την ιδιωτική μαρτυρία ενός συνομήλικού μου ποιητή, ο οποίος, τις προάλλες, μου έλεγε με συγκινημένο θαυμασμό. "Δεν έτυχε να γνωρίσω τον Γκανά, και διαβάζοντάς τον αναρωτιέμαι πως είναι δυνατόν να υπάρχει την σήμερα ημεέρα ποιητής που να γράφει τα Ελληνικά με τέτοιο ήθος...".

Γ.Π. Σαββίδης

Εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ, 2-7-1989.

Γυάλινα Γιάννενα

Υπάρχουν ποιητές που όσο περνάει ο καιρός τόσο βαθαίνουν στα πράγματα, τόσο βαθαίνουν στις λέξεις, τόσο περισσότερο αναζητούν τη εκφραστική τους περιπέτεια μέσα στο Μύθο που μοιάσει απαραίτητος όσο ποτέ σήμερα. Σ' αυτούς ανήκει και ο Μιχάλης Γκανάς...

Τα Γιάννενα - η γενέθλια πόλη του ποιητή για όσους δεν το γνωρίζουν - δεν είναι παρά η πρόφαση, το σκηνικό για να ακουμπήσει ο Μύθος και να ξεκινήσουν έτσι οι μυθολογικές διαδρομές τις οποίες ακολουθούμε στις περισσότερες σελίδες του βιβλίου...

Έλενα Χουζούρη

Ποιήτρια, δημοσιογράφος
Εφημ. Η ΑΥΓΗ, 10-12-1989

Παραλογή

ποίηση. Αθήνα, Καστανιώτης, 1993.

Σελ. 36. ISBN: 960-03-0738-5

Κρατικό Βραβείο Ποίησης 1994.

...Ο έρωτας και ο θάνατος, η λατρεία της ελληνικής φύσης (που ξεφεύγει από τον ελληνοκεντρισμό και το συναισθηματικό αναμύσημα της γενέθλιας γης με την καθαρώς υπαρξιακή ή αισθησιακή διάσταση την οποία προσλαμβάνει η εικόνα της), η Νέκυα και οι κατάλογοι των οικείων ονομάτων, οι μεγάλες απώλειες και τα μικρά κέρδη των μνημονικών αφιερώσεων: αυτές είναι οι αναντικατάστατες παράμετροι της συλλογής του Γκανά, που παρασύρει αμέσως τον αναγνώστη στον κόσμο της χάρη στην άνεση της συναναστροφής του δημιουργού με τον προγονικό ποιητικό κορμό και τις αξίες του. Συναναστροφή που προδίδει ελευθερία πνεύματος, στέρεη γλωσσική συμπεριφορά και έμπνευση και ταλέντο.

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου

Κριτικός λογοτεχνίας
Εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 7-7-1993.

Ανθοδέσμη

ποιήματα και τραγούδια. Αθήνα, Άγρα, 1993.

Σελ. 107. ISBN: 960-325-053-8

...πρόκειται για ποίηση εσωτερικών αποτιμήσεων, μια που θεματικά αγγίζουν την προσωπική εξομολόγηση.

...Ο Μιχάλης Γκανάς δεν αποφθέγγεται τον πόνο, αλλά μελετάει τον θάνατο - και η ποίηση του εγείρει αξιώσεις αθανασίας.

Ο Μιχάλης Γκανάς έχει μια πολυδύναμη ποιητική φλέβα που υπερακοντίζει την οποιαδήποτε αριθμητική του συμμετοχή. Αλλά και από άποψη μήκους θητείας στην Ποίηση, ο Γκανάς είναι ο δεσπόζων: τυχαίνει άλλωστε να είναι ο ποιητής που ήδη έχει εγγραφεί στην τράπεζα του Μέλλοντος...

Θ.Δ. Φραγκόπουλος

Τα μικρά

ποίηση. Αθήνα. Καστανιώτης, 2000.

Σελ. 80. ISBN: 960-03-2681-9

Γνωστά αλλά και άγνωστα ποιήματα που ο Μιχάλης Γκανάς (γ. 1944), ένας από τους σημαντικότερους εν ζωή έλληνες ποιητές, έγραψε την περίοδο 1969-1999, συνθέτουν αυτό το μικρό εκδοτικό κομψοτέχνημα που φέρει τον τίτλο "Τα μικρά".

Είτε ως αποθησαυρίσματα από παλαιότερα έργα είτε ως λησμονημένα πονήματα που ήρθε η ώρα τους να βγουν από το συρτάρι, τα ποιήματα αυτά περιέχουν μυρωδιές, φωνές και πρόσωπα...

Πάνω απ' όλα, πρόκειται για μια ποίηση της απώλειας. ίσως γι' αυτό τονίζονται έντονα στους λίγους στίχους των "Μικρών" η αξία αυτών που χάθηκαν, η πολυτιμότητα ενός χαμένου παράδεισου είτε πρόκειται για τόπο είτε για πρόσωπο -στο βαθμό που ο αγαπημένος τόπος αποκτά μίλια και μάτια δικά του, και αντικριστά, το αγαπημένο πρόσωπο ριζώνει μέσα μας σαν πατρίδα στην οποία επιστρέφουμε διαρκώς.

Ηλίας Μαγκλίνης

Δημοσιογράφος

Εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 38-5-2000

...Η ποίηση του Μιχάλη Γκανά θα μπορούσαμε να πούμε - τελείως σχηματικά - πως αναπτύσσεται πατώντας σε δύο ρεύματα: του μοντερνισμού, όπως αυτός εκδηλώθηκε στον Μεσοπόλεμο, και του δημοτικού μας τραγουδιού. Όποτε "παντρεύονται" αρμονικά, συμβαίνει ένα μικρό θαύμα...

Νίκος Δαββέτας

Ποιητής

Εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ, 16-7-2000

Από μιά συνέντευξη:

Γιώργος Μπράμος: ...και πως "έρχονται" τα ποιήματα;

Μιχάλης Γκανάς: Περιμένοντας. Σ' εμένα τουλάχιστον. Και δε μιλάω για σκόρπια ποιήματα. Αυτά είναι αψιμαχίες. Η επαφή με τον "εχθρό" γίνεται όταν νιώσω το κύμα να φουσκώνει. Τότε ο λόγος ρέει αβίαστα και συνήθως προηγείται ο ρυθμός και ακολουθούν οι λέξεις, δεν ξέρω δηλαδή τι θα πω, υποτάσσομαι στο ρυθμό κι έτσι γράφεται το ποίημα. Η πρώτη γραφή φυσικά. Υπάρχει η άποψη ότι ο ποιητής πρέπει να γράφει έστω και ένα στίχο κάθε μέρα για να κρατιέται στον αφρό. Εμένα μου κάνει καλό η σιωπή. Βρίσκω το λόγο πιο φρέσκο, πιο δυνατό κι εγώ είμαι πιο διψασμένος για έκφραση, μην έχοντας αυτή την καθημερινή τριβή. Γιατί η ποίηση δεν αντέχεται κάθε μέρα. Εγώ δεν την αντέχω, ούτε ως αναγνώστης. Η ποίηση όμως ως στάση ζωής ή ως αίσθηση του κόσμου είναι κάτι άλλο, που δεν το έχει μόνο ο ποιητής αλλά κάθε άνθρωπος και μακάρι να υπήρχε περισσότερη στη ζωή μας, έστω και εις βάρος της γραπτής ποίησης.

Γιώργος Μπράμος: Για πες μου για τις επιρροές σου.

Μιχάλης Γκανάς: Μια πολύ θεμελιώδης για μένα επιρροή είναι σίγουρα ο Σολωμός και έπειτα ο Σεφέρης, ο οποίος είναι ένα ποιητικό μέγεθος στη γλώσσα μας που δεν μπορεί κανείς να τον αγνοήσει. Θετικά ή αρνητικά πρέπει να έχει μαζί του ένα διάλογο. Σαν αυτόν που είχε ο Πάουντ με τον Ουίτμαν. Ο Πάουντ ξεκίνησε επαναστατικά, ριζοσπαστικά και κάποια στιγμή νιώθει την ανάγκη να συμφιλιωθεί με τον παππού του, με τον Ουίτμαν. Λοιπόν είναι ο Σεφέρης και είναι και ο Καρυωτάκης, ο οποίος έχει αυτή την οριακή ρήξη με τον περιβάλλον του. Υπάρχουν και κάποιοι ελάσσονες ποιητές, ο Άγρας, ο Πορφύρας, που βρίσκω σ' αυτούς μια άλλου είδους μαγεία, γιατί μιλάνε σε χαμηλούς τόνους, για πράγματα πολύ οικεία και καθημερινά, δεν έχουν αυτό τον όγκο

που συνήθως έχουν οι μεγάλοι ποιητές.

Περιοδικό ΡΕΥΜΑΤΑ, Αρ. 7.,
Μάιος - Ιούνιος 1992

Μιχάλης Γκανάς "Οι απλές στιγμές είναι αυτές που παίζουν ιδιαίτερο ρόλο στο έργο μου"
Μιχάλης Γκανάς: Την ποίηση πρέπει να τη βρεις, δεν θα σε βρει αυτή

Μιχάλης Γκανάς "Με λίγο φώς στους ώμους"

Ο Μιχάλης Γκανάς στον ΙΑΝΟ

Η Ζωή είναι αλλού - Μιχάλης Γκανάς

[Επάνω](#)